

סעודה

הסיפור בעצם מתחיל כשנולדתי למשפחה כמו כל משפחה, אבא ואמא עם ארבעה ילדים, ואז באיזה שהוא שלב האמא והאבא לא מסתדרים ומחליטים להתגרש. עברתי לסבתא כשהייתי בת שנתיים, הייתי ילדה חולנית והסבתא טיפלה בי במסירות נפש. בגיל ארבע עשרה וחצי הסבתא התאשפזה ואני לקחתי את זה מאוד קשה, היא הסתכלה אליי חייכה ואז אמרה לי: "היום אני הולכת!" אמרתי לה: "חס וחלילה! מה פתאום! בסך הכול הרופא בא להחליף לך את הצינור, והיא אמרה לי: "לא! מלאך המוות כבר פה!" רציתי להיפרד מהסבתא שלי, פתחתי לה את הסיכות בתכריכים... הפנים שלה היו גלויים, היא מתה מחייכת! זה היה החיוך האחרון שלה שראיתי... החיוך האחרון... חיבקתי אותה, נישקתי אותה ואמרתי לה: "חבל שלא זכיתי להחזיר לך מהמעט שנתת לי".

לילה יושבת ליד המיטות שלהם, את לא מהמזל של בעלי! אני יודעת שסבלת ועברת ילדות קשה – אני מכירה אותך, אין לי שום דבר נגדך, אני מבקשת ממך רק דבר אחד – אין לך מה לעשות כאן בבית שלי! אני מבקשת ממך שתצאי! את עדיין ילדה והחיים לפניך!" ואז כמו שהיא התגלתה אלי, ככה היא נעלמה. באותו רגע שהיא נעלמה הרגשתי שהגוף שלי מתחיל להפשיר, הגוף התחיל להשתחרר, הייתי מבולבלת ולא הבנתי מה קרה לי, ידעתי רק דבר אחד, שאני צריכה מיד לעזוב את הבית! הגעתי לאבא, נשארתי אצלו כמה שנים. בגיל 17 הכרתי בחור והתחתנתי, כשנה לאחר שהתחתנתי, באיזה לילה אחד – אני רואה את הסבתא שלי באה אלי בחלום ומסביבה אור, ככה כמו שאני מכירה אותה בעולם הזה, והיא עומדת על דוכן כמו בבית משפט, היא מתגלה לי בחלום, קוראת לי ואומרת: "נתתי הרבה זכויות בשביל לבוא אליך ולדבר איתך, עכשיו מעלים אותי למשפט! עבירות שעושים כאן למטה ממני, מאלה שיצאו ממני – אני משלמת עליהן בעולם הבא! אני מבקשת ממך ומתחננת לפניך – תחזרו כולכם בתשובה! הכל אמת והכל נכון".

הגעתי חזרה לאמא, אבל היה לי מאוד קשה! שידכו לי בחור אלמן בגיל 35 עם ארבעה ילדים, ואני בסה"כ בת ארבע עשרה וחצי, החליטו שאני אלך לגור אצלו כדי להתרגל, ואז לילה אחד התיישבתי על המיטה והתחלתי לחשוב, ואז תוך כדי המחשבות שלי אני רואה בעיניי דבר מדהים. אני מסתכלת לכיוון הדלת ואני רואה דמות שכולה לבנה כמו ענן, עומדת ומסתכלת עלי. באותו רגע שהיא הופיעה וזה היה עניין של שניות, רציתי לצרוח מהפחד... ואז הרגשתי שאני לא יכולה לזוז, התחלתי לצעוק בכל הכוח... והקול לא יוצא לי... אני רואה שזו אשתו עומדת ממולי ומסתכלת עלי בתוך העיניים. היא הייתה עטופה כולה בלבן, ומסביבה היה אור, ואז ברכות ובעדינות יתרה היא התנצלה שאני נבהלתי ממנה, היא הבינה שאני אבהל ממנה, אבל היא הסבירה לי שלא הייתה לה שום ברירה אחרת, היא אמרה לי: "שתדעי לך! שאני אענש על זה שהתגליתי אליך, אבל לא הייתה לי ברירה, אני בצער גדול מאוד! אני השארתי ארבעה ילדים, וכמו שאת גדלת כמו יתומה ככה תביני אותי, אני כל לילה פה עם הילדים שלי, אני כל

להפצה חנים

קול התור המוקד הטלפוני | 052-7151890 | 050-4113653
ארגון בחגוי הסלע ת.ד. 628 טבריה
info@b-h.org.il | www.b-h.org.il

קול התור המוקד הטלפוני
073-2338833

דבריו זסלע